

Når kristne forfølges

Kan man være kristen uden at blive forfulgt? Ja, men det må mere betragtes som en undtagelse end som det normale. Jesus siger, at en discipel må regne med, at det går ham, som det gik hans herre. Paulus taler om, at alle, der lever gudfrygtigt i Kristus Jesus, bliver forfulgt.

Forfølgelse og undertrykkelse er en virkelighed for mange millioner kristne i dag. Formodentlig har der aldrig tidligere i verdenshistorien været så mange forfulgte kristne, som der har været de sidste 100 år.

En ny bog, som Forlagsgruppen Lohse udgiver i samarbejde med Åbne Døre, gør opmærksom på forfølgelserne og sætter dem ind i den rette sammenhæng. Bogen hedder »Når troen koster mest« og er skrevet af en skotsk præst og journalist, der har forkyndt for og skrevet om forfulgte kristne gennem mere end 25 år.

I forbindelse med udgivelsen af bogen har han fortalt om de forfulgte kristnes situation ved nogle møder i Danmark. IMT bringer i dette temanummer et uddrag herfra. Bl.a. kunne han fortælle, at mange forfulgte kristne takker for forfølgelsen og beder om, at deres trosfæller i Vesten også må opleve forfølgelse.

I Danmark oplever vi mest forfølgelsen gennem de kristne, som flygter til Danmark. Indre Missions tværkulturelle konsulent giver råd om, hvordan vi bedst kan hjælpe dem lokalt. I et interview fortæller en flygtningefamilie om deres situation.

Dansk Europamissions generalsekretær skriver om den bibelske baggrund for forfølgelserne, og en sognepræst fortæller om sit møde med forfulgte kristne i Iran og Irak.

God læselyst.

Vi har brug for de

Forfølgelse er først og fremmest historien om Guds indgriben, mener den engelske journalist og forfatter Ronald Boyd-MacMillan

AF OLE LARSEN
REPORTAGE

Kristne, som forfølges, undertrykkes og i sidste ende må dø for deres tro, havner med jævne mellemrum i de vestlige medier som små bloddrypende notitser. Men disse små dryp er kun et svagt skin af hele historien om den forfulgte kirke i vores samtid, mener den engelske journalist og forfatter Ronald Boyd-MacMillan. Faktisk slører de i stedet nuancerne, så den rigtige historie aldrig er blevet hørt i Vesten. En historie om lidelse og udholdenhed, men også en historie om rig velsignelse.

»En martyr har en forbløffende evne til at begrænse historien om en kirke med millioner af troende til et enkelt menneskes lidelser, og det er uhensigtsmæssigt, for martyrens lidelsehistorie er langtfra typisk.

Selv i den forfulgte kirke er langt de fleste troende ikke martyrer og

bliver det heller aldrig. Derfor må vi have fokus på Gud og de ting, han gør for den forfulgte kirke, i stedet for at se på martyrerne,« siger Boyd-MacMillan.

Gud bruger ondskaben

Før påske var han i Danmark for at introducere sin bog »Når troen koster mest«. I den stiller han skarpt på kristendomsforfølgelser i hele verden med hårrejsende facts og personlige beretninger.

Boyd-MacMillan har i over 25 år rapporteret til vestlige medier fra Nordkorea, Kina og andre lande, hvor kristne forfølges intenst. Han har mødt mennesker, der har siddet i fængsel, er blevet tortureret, og hvis nærmeste har lidt martyrdøden på grund af deres tro. Men hans ærinde er ikke at vække medynk for de forfulgte.

»Jeg vil ikke skabe et romantisk billede af, at alle forfulgte kristne smiler op til begge ører. De er også splittede, menigheder er præget af stor mistillid og angst for stikkere. Og mange har oplevet voldsomme overgreb.

Men under de voldsomme overskrifter gemmer der sig så godt som altid en langt mere dramatisk historie om Guds indgriben. Om hvordan Gud bruger den mest rendyrkede ondskab i sin tjeneste,« siger Boyd-MacMillan og hævder, at den kinesiske leder og kristendomsforfølger Mao Zedong i virkeligheden banede vejen for den største kristne vækkelse nogensinde.

Mao og Bin Laden

»Mao var et monster, og han gjorde sit for at udrydde den kristne kirke i Kina. Han ville selv være

FAKTA

Ronald Boyd-MacMillan

Ronald Boyd-MacMillan har været bibelsmugler i Den Kolde Krigs Østeuropa, præst i Bristol, England, journalist i Hong Kong og underviser for undergrundspræster i Kina. Han har over 25 års erfaring i at prædike evangeliet blandt forfulgte kristne på tre kontinenter og blev én af de første journalister, som specialiserede sig i religiøse konflikter.

Fra 1987-91 ledte han News Network Internationals afdeling i Asien. Dette arbejde bragte ham ind i bl.a. Kina og Nordkorea, og han var vidne til massakren på Den Himmelske Freds Plads i Beijing i 1989.

I 2003 tiltrådte han en ny stilling som tekstforfatter for Open Doors International. Han bor i Edinburgh og er forfatter til bogen »Når troen koster mest« (Forlagsgruppen Lohse, 2008).

en forfulgte kirke

FOTO: OLE LARSEN

Gud, og han lærte kineserne at tilbede ham. Men han begik en fejl, som guder ikke begår. Han døde.

Da Mao Zedong døde i 1976 efterlod han sig et vakuum i den kinesiske befolkning. Derfor fik de få evangelister travlt, da Mao var død. For kineserne stod i kø for at omvende sig til Kristus, der netop

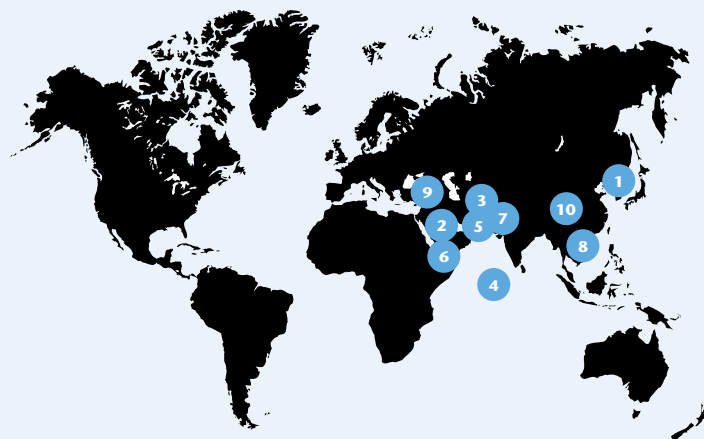
havde besejret døden. Således steg antallet af kristne i Kina fra ca. én mio. til ca. 80 mio. i løbet af 1980'erne.«

Eksemplet med Mao er langt fra enestående. Boyd-MacMillan bugner af historier af samme type, og han holder sig ikke tilbage fra at hævde, at noget lignende er ved at ske i den muslimske verden.

»Osama Bin Laden nævnes i øjeblikket som den, der kan bane vejen for evangeliet til muslimer. Mange moderate muslimer er blevet så skræmte over hans terroraktioner, at de nu overvejer deres egen tro. Og der er allerede meldinger om, at mange af dem vælger kristendommen,« siger Boyd-MacMillan.

Ronald Boyd-MacMillan gav et nuanceret indblik i forfulgte kristnes virkelighed, da han introducerede sin nye bog på Luthersk Missions Højskole i Hillerød, på Menighedsfakultetet i Århus og i Løsning Missionshus.

Her forfølges kristne mest

1. Nordkorea	5. Bhutan	8. Laos
2. Saudi-Arabien	6. Yemen	9. Usbekistan
3. Iran	7. Afghanistan	10. Kina
4. Maldiverne		

KILDE: ÅBNE DØRE

Takker for forfølgelse

Men det er ikke kun i det store perspektiv, at velsignelse kan følge i kølvandet på forfølgelse. Boyd-MacMillan har mødt adskillige forfulgte, som direkte var taknemmelige over at blive forfulgt.

»Deres perspektiv på livet er meget mere radikalt, end vi kan forestille os. De har reelt ingen fremtid på jorden, og derfor taler de meget om evigheden. De forfølges, de møder i livet, bliver derfor en glædelig påmindelse om, at de er på vej til noget bedre.

Jeg har hørt flere forfulgte bede om, at også vi i Vesten måtte opleve mere forfølgelse, og en præst på Sri Lanka forklarede mig engang, at Gud tillader forfølgelse af ▶

◀ kristne, for at Vestens kirker kan se, hvad rigtig kristendom er.«

Derfor mener Boyd-MacMillan, at vestlige kristne snyder sig selv for noget væsentligt, hvis de ikke har en relation til den forfulgte kirke.

»Vi har brug for at høre om de forfulgtes kampe, for at vi kan skønne på vores egen frihed. Der er også troende, der har blødt for, at vi fuldt offentligt kan åbne en bibel,« siger han. »I det hele taget er de forfulgte en særlig nøgle til at forstå Bibelen. Den blev jo netop skrevet af forfulgte kristne til andre forfulgte kristne.«

Kun trusler forfølges

De mange møder med forfulgte rundt om i verden har givet Boyd-MacMillan stof til eftertanke.

»Jeg måtte spørge mig selv, om jeg havde problemer nok på grund af Jesus. Paulus blev jo ikke forfulgt, fordi han var en kristen, men fordi han var en forkyndende kristen.

Det er forfølgelsens logik, at du først bliver forfulgt, når du bliver en trussel mod ondskaben, der hvor du er. Er du ingen trussel, bliver du heller ikke forfulgt,« siger han.

»Jesus sagde, at vi skulle elske vores fjender. Ikke at vi ikke skulle få nogen. Så hvis du ikke har fjender eller bliver forfulgt, så må du takke Gud for en god og rolig periode i dit liv. Men den periode kan ikke vare ved. Nogle kampe kommer til dig, men mange kampe må du selv tage,« siger Boyd-MacMillan.

»Og husk så på, at forfølgelse kun er Djævelens næstbedste taktik, den bedste er materialisme,« fortsætter han. »Ni ud af ti kristne, der bliver tvunget til at fornægte deres tro med en pistol presset mod tindingen, vælger i sidste ende at bekende troen og tage kuglen.

Jeg er bange for, at modstandskraften er ringere her i Vesten, hvor troen i stedet er oppe mod

penge, sex, store huse og dyre biler.«

Svært at hjælpe

Selv om den forfulgte kirke rummer adskillige velsignelser og positive historier, må kristne i Vesten fortsat kæmpe for, at den forfulgte kirke får bedre vilkår. Men det er vanskeligt at stille noget op, mener Boyd-MacMillan.

»Vi har bedre mulighed for at påvirke politisk, end de forfulgte kristne selv har. Men vi er nødt til først at lytte nøje til de forfulgtes egne ønsker og behov. De, der forsøger at hjælpe, ender alt for ofte med at udnytte dem i stedet for at tjene dem. Det skyldes manglende forståelse for forfølgelsens kompleksitet,« siger Boyd-MacMillan og understreger, at de forfulgtes eget ønske altid lyder: »Bed for os. Vi beder også for jer.«

Forfølgelsen værst i Nordkorea

Kommunistiske og muslimske lande tegner sig for hovedparten af verdens kristendomsforfølgelse

AF OLE LARSEN

Det anslås, at 200-400 millioner kristne verden over bliver forfulgt eller undertrykt på grund af deres tro. Dermed udgør kristne den mest forfulgte trosretning i verden. Nogle steder er det forbundet med livsfare at bekende sig som kristen, mens forfølgelsen andre steder foregår i form af undertrykkelse og forskelsbehandling i samfundet.

Organisationen Åbne Døre offentliggør hvert år en liste over de 50 lande i verden, hvor kristne forfølges mest intenst. Listen toppede for sjette år i træk af Nordkorea, hvor 30-50.000 kristne sidder

interneret i fangelejr på grund af deres tro, og hvor landets kristne forfølges med alle midler.

Langt de fleste lande på listen er enten kommunistiske eller muslimske, men også i demokratier som f.eks. Indien finder forfølgelse sted. Det samme gør sig gældende i stærkt katolske lande som f.eks. Mexico og Colombia, hvor evangeliske kristne forfølges af katolske magthavere. De eneste europæiske lande på listen er Tyrkiet og Hviderusland.

Rykker tættere på

Forfølgelse af kristne har fundet sted siden Det Nye Testaments tid, men forfølgerne har skiftet

ansigt gennem historien.

Ifølge den engelske journalist og forfatter Ronald Boyd-MacMillan, der har arbejdet blandt forfulgte i 25 år, var det 20. århundredes forfølgere især de kommunistiske regimer. Men siden 1979, hvor Ayatollah Khomeini overtog magten i Iran, har forfølgelsen især fundet sted i islamiske lande.

En ny faktor i det nye årtusind er ifølge Boyd-MacMillan verdslig intolerance.

»Tidligere forholdt de vestlige stater sig neutralt til religion. Nu tror staterne pludselig, at de skal være ateistiske og prøver at rense det offentlige rum for religiøse budskaber. Det viser bare, at uanset hvor i verden man befinder sig, så er der en kilde til forfølgelse tæt på,« siger han.

Mødet med forfulgte kristne i Danmark

»Vi sidder af og til magtesløse over for menneskers problemer,« siger Daniel Ettrup Larsen om mødet med forfulgte kristne i IM's Tværkulturelle Arbejde

AF ANETTE INGEMANSEN
INTERVIEW

Mennesker, der er flygtet pga. deres kristne tro eller af andre årsager, har behov for at mærke friheden, når de kommer til Danmark. Det betyder, at vi til vores arrangementer er åbne over for de forfulgte kristne og alle andre uanset kulturel eller religiøs baggrund.

Det siger Daniel Ettrup Larsen, der er tværkulturel konsulent i Indre Missions Tværkulturelle Arbejde.

»Det er ikke altid, vi får kendskab til menneskers baggrund, og hvad de har været udsat for. Andre gange er mennesker mere åbne og fortæller frygtelige ting fra deres fortid.«

Psykisk forfølgelse

»Selvom de fysisk er sluppet væk fra forfølgelsen, så oplever mange, at de psykisk stadig bliver forfulgt i Danmark. De kan aldrig glemme de forfærdelige ting, de har set og oplevet. Værst er det for dem at høre om familiemedlemmer, som stadig sidder i problemerne i hjemlandet.

En kristen kvinde fra Irak fortalte mig på et asylcenter, at hendes bror igen var blevet kidnappet pga. sin tro. Sidste gang havde kidnapperne forlangt 80.000 kr., som det var lykkedes familie og venner at skrabe sammen. Nu vidste de ikke, hvad de skulle gøre,« fortæller Daniel Ettrup Larsen.

»I det tværkulturelle arbejde sidder vi af og til magtesløse over for menneskers problemer. Vi kan bede for dem og deres familie, vi kan lytte og forsøge at støtte dem i deres situation, men vi kan ikke gøre noget for at ændre situationen.«

De fleste er kristne

Han opfordrer til, at Indre Mission lokalt støtter de kristne, der er kommet til Danmark.

»Vi kan hjælpe dem ved at udlåne vores missionshus, så de får mulighed for at mødes i et kristent fællesskab, som de har savnet. Vi kan skabe relationer til mennesker til indbyrdes berigelse. Vi kan hjælpe dem til rette i Danmark med praktisk hjælp, som vi ville være meget taknemlige for, hvis vi pludselig stod i Congo og skulle bosætte os der og få en hverdag til at fungere,« understreger Daniel Ettrup Larsen.

»Over 80 procent af de 500 kvoteflygtninge, der årligt kommer til Danmark, har kristen baggrund. De kommer ikke til Århus og København, men til mange andre kommuner. I mange jyske byer er der brug for kristne, som vil tage imod de mennesker fra Congo og Burma, som bliver placeret i deres by. De har et helt andet udgangspunkt end

Daniel Ettrup Larsen opfordrer missionsfolk til at støtte de forfulgte kristne, der er kommet til Danmark.

de afviste asylansøgere, der sidder i årevis på asylcentre.

De har opholdstilladelse og kan gå i gang med en ny tilværelse i Danmark, men betydningen af at lokale kristne tager dem til sig, er ubeskrivelig.«

Missionsfolks opgave

Den tværkulturelle konsulent beskriver, hvordan en mand var helt rørt over afskeden efter en tværkulturel sommerlejr, hvor han for første gang i Danmark havde oplevet et kristent fællesskab.

»Kommunerne gør meget for at integrere mennesker, men for at de kan opleve et godt menneskeligt og åndeligt fællesskab, må der være kristne, som stiller sig til rådighed,« slutter Daniel Ettrup Larsen. ■

I Lunde ved Varde er en burmesisk flygtningefamilie kommet med i en bibelkreds. Der er interview med flygtningefamilien på side 14.

Forfulgt bliver alle som vi

Når et lem lider, lider de alle. Derfor betyder det noget for os i Danmark, når kristne forfølges i andre lande

Henrik Ertner Rasmussen er generalsekretær i Dansk Europamission.

AF HENRIK ERTNER RASMUSSEN

Lidelse for troens skyld er et grundvilkår for kristenlivet. Det fremgår af Jesu egne ord: »En discipel står ikke over sin mester, og en tjener ikke over sin herre. Det må være nok for en discipel, når det går ham som hans mester, og for en tjener, når det går ham som hans herre. Har de kaldt husbonden Beelzebul, hvor meget snarere da ikke hans husfolk!«

Endvidere skriver Paulus til disciplen Timotheus: »Du derimod har fulgt mig i lære, i livsførelse, i beslutsomhed, i troskab, i langmodighed, i kærlighed, i udholdenhed, i forfølgelser, i lidelser som dem, jeg kom ud for i Antiokia, Ikonion og Lystra. Hvad jeg end har måttet udstå af forfølgelser, så har Herren reddet mig ud af dem alle. Forfulgt bliver alle, som vil leve et gudfrygtigt liv i Kristus Jesus« (2 Tim 3,10-12).

Kristi trængsler

Paulus betragter lidelsen som noget, han er kaldet til for kirkens skyld. »Nu glæder jeg mig over det, jeg må lide for jer; og hvad der mangler af Kristi trængsler, udfylder jeg med min egen krop for hans legeme, som er kirken« (Kol 1,24).

Mange har betragtet dette skriftsted som gådefuldt, fordi Kristus jo netop har lidt én gang for alle, men Kristi trængsler er kirkens trængsler, som den må gennemleve, indtil Kristus kommer igen. Nogle er åbenbart udvalgt til at lide mere end andre.

Paulus glæder sig over at kunne lide på andres vegne, og de lidelser, han hentyder til, er først og fremmest at være i fængsel for troens skyld.

Forfølgelser varer dog ikke nød-

Kan vi virkelig kalde os kristne, hvis ikke vi oplever forfølgelse for vores tros skyld?

vendigvis ved hele tiden. Paulus gør opmærksom på, at han har oplevet, at Herren har grebet ind og reddet ham fra alle de forfølgelser, han havde oplevet, indtil han skrev sit andet brev til Timotheus. Men så gør han opmærksom på, at forfølgelse på en måde er en naturlig følge af livet i Kristus, og her bliver der ikke givet nogen garanti for, at Herren vil redde os ud af alle forfølgelser. Faktisk

er der garanti for at kristne, som vil leve et gudfrygtigt liv, bliver forfulgt.

Mord på millioner

Da jeg blev kristen i 1980, var jeg netop blevet konfronteret med, at tusinder af kristne bag jerntæppet blev forfulgt for deres tros skyld. Jeg havde læst Det Nye Testamente, og jeg tænkte: Nu vil jeg gerne følge Kristus, men hvordan gør jeg? - Jeg ved, at man som kristen skal forvente at blive forfulgt, men hvor mange i den danske folkekirke bliver forfulgt for deres tro? - Hvor er den sande Kristi kirke, hvor de troende er parat til at give deres liv for Kristi skyld?

Den rumænske lutherske præst af jødisk oprindelse, nu afdøde Richard Wurmbandt, gav mig svaret, da jeg engang hørte ham prædike.

I leve i Kristus

Gennem hans forkyndelse og de bøger, jeg læste af ham, begyndte jeg at se, at forfølgelse og martyrium havde fulgt den kristne kirke op igennem historien og faktisk var tiltagende i det 20. århundrede. Især Stalin og Mao var ansvarlige for mord på millioner af kristne, og for, at tusinder af kristne sad i fængsler og arbejdslejre.

Også i den muslimske verden finder der mange steder undertrykkelse og forfølgelse af kristne steder, stort set lige meget, om de kun af navn er kristne, eller om de er gudfrygtige. Det mest ekstreme tilfælde er Saudi Arabien, hvor der er mange kristne fremmedarbejdere, men hvor de ikke har lov at bygge kirker, og hvor det religiøse politi braser ind i private hjem og stopper bedemøder eller gudstjenester og sætter deltagerne i fængsel.

Bestialsk vold

Selv i den hinduistiske og buddhistiske verden findes der ekstremistiske bevægelser, hvis

medlemmer ikke viger tilbage for at udøve bestialsk vold mod kristne og til tider at myrde kristne i et forsøg på at standse den kristne tros udbredelse. Det overrasker mange, for de fleste af os er vokset op med et billede af hinduisme og buddhisme som tolerante religioner (sådan vil i øvrigt også mange muslimer gerne præsentere islam).

Muslimer, hinduer og buddhister er da også generelt tolerante over for kristne, der stammer fra

Hvor er den sande Kristi kirke, hvor de troende er parat til at give deres liv for Kristi skyld?

familier, der i generationer har tilhørt den kristne kirke. Men hvis én af deres egne går over til kristendommen, opfattes det som et forræderi mod den fædrene arv og dermed mod samfundet som helhed, og dertil kommer den skam, som en frafalden kaster på familien. Familien og samfundet må reagere og i mildeste fald afskære forbindelsen til den frafaldne, i værste fald dræbe denne.

Flertallets religion

Når tusinder af men-

nesker bliver kristne i områder, der før har været uberørte af kristen mission, vækker det modstand, fanatismen vokser, og alle midler må tilsyneladende tages i brug for at standse denne nye massebevægelse: Diskriminerende lovgivning, pøbeloptøjer, magtfordrejning, domme på falsk anklagegrundlag og tortur er blot et udvalg af de midler, der benyttes. Selv i Indien, hvor der er religionsfrihed, forsøger man at begrænse retten til at skifte tro.

Det er dog ikke kun kristne, der er konverteret fra andre religioner, der mærker modstanden mod kristendommen. Mange steder, hvor kristendommen er en mindretalsreligion, står individer og lokalsamfund, der pr. tradition tilhører den kristne kirke, i fare for at blive angrebet af fanatiske tilhængere af flertallets religion.

Lid med de forfulgte

Som kristne i vor del af verden har vi nok vanskeligt ved at forestille os, hvordan det er at leve som kristen i et sådant område. Vi kan måske endda blive anfægtet af, at vi ikke bliver forfulgt.

Kan vi virkelig kalde os kristne, hvis ikke vi oplever forfølgelse for vores tros skyld? Det kan vi, når vi erfarer kirken som et legeme, som vi er lemmer på. »Lider én legemsdel, så lider også alle de andre« (1 Kor 12,26). Vi lider altså med de forfulgte, og vi kan tage del i deres lidelser som en del af Kristi lidelser ved at bede for og hjælpe vore forfulgte brødre og søstre.

Her op mod påske, hvor vi mindes Kristi lidelse, bør vi også tænke på de millioner af kristne, der lige nu oplever en umiddelbar delagtighed i hans lidelse, men som også hellere vil det end fornægte deres Herre og frelser. ■

Soldaterne jog dem ud af

Va Hlaw og Cha Mang flygtede for tre år siden fra Chin i Burma uden deres ældste datter

AF ANETTE INGEMANSEN
INTERVIEW

Va Hlaw og Cha Mang fra Chin-provinsen i Burma har fundet friheden i Danmark. De bor i deres drømmehus i den lille og fredelige landsby Lunde i Vestjylland. Her har de fast arbejde, og her går deres to små piger i børnehave og dag-pleje.

Va Hlaw og Cha Mang er kristne og kommer fra Chin-

provinsen, hvor godt 80 procent af et indbyggertal på én million er kristne. De tilhører én af de kristne minoritetsgrupper, som bliver forfulgt af militærstyret i Burma og af buddhistiske missionærerne.

»De ønsker, at vi skal blive budhister,« siger Cha på et gebrokkent dansk.

Kors er revet ned

Han fortæller, hvordan militærstyret har standset kirkebyggeri,

ødelagt kirker og revet kors ned fra bjergtoppe uden for større byer som Hakha, Thantlang og Mutupi.

Chinfolket har sat korsene op for at fejre deres 100-årige historie som kristne, som begyndte med, at der kom nogle amerikanske missionærer til området i 1899.

Hvert kors kan ses af alle i hver by, og det er der en bestemt grund til.

»Når vi beder til Gud eller lovsynger ham, så kigger vi efter korset,« fortæller Cha.

Da den burmesiske hær beordrede, at indbyggerne i Thantlang skulle rive deres kors ned, protesterede de, og soldaterne arresterede seks præster og ødelagde korset. Indbyggerne protesterede ved at blive hjemme og bede i 24 timer. Soldaterne svarede igen ved at lukke alle telefonlinjer og arrestere folk blandt kirkens ældste.

»Vi græder over, at militærstyret har taget korsene ned. På nogle af stederne har de opført kaserne. Vi kunne ikke have forhindret det. Hvis vi havde gjort noget, ville soldaterne slå os, og vi ville komme i fængsel,« siger Cha.

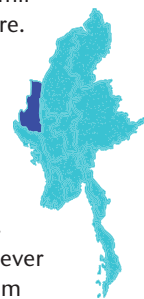
Andre steder har soldaterne ved hjælp af tvangsarbejdere opført

FOTO: ANETTE INGEMANSEN

FAKTA

Burma har 52 millioner indbyggere. 33 procent af dem er forskellige mindre-talsgrupper, og der tales flere end 100 sprog og dialekter. Chin-folket lever i bjergene mellem Bangladesh, Indien og Burma og har deres eget sprog. De definerer sig selv som en etnisk nationalitet, der er baseret på en fælles kristen identitet.

kirken med kæppe

pagodaer på korsenes plads. En pagoda er et sted, hvor man kan tilbede Buddha.

Tvangsarbejde

Ægteparret havde landbrug og var vant til at knokle hårdt, og de glædede sig til at skulle i kirke om søndagen.

»Vi stod tidligt op søndag morgen og tog fint tøj på for at gå i kirke. Nogle gange blev vi stoppet uden for kirken, og vi mænd blev trukket til side og tvunget til at bære ting for soldaterne. Andre gange kom soldaterne ind i kirken under gudstjenesten og tvang mændene til at komme ud og bære ting. Nogle gange jog solda-

En FN-flygtning er en flygtning, som FN har vurderet til at være i så stor fare, at de ikke kan hjælpes i et nærområde, og som derfor af humanitære grunde må hjælpes af et rigere og mere stabilt land.

terne os ud af kirken med kæppe og stokke, og bagefter tævede de os med dem,« fortæller Cha.

»Militærstyret havde også bestemt, at børn kunne komme gratis i skole, og deres skolemad og skoletøj ville blive betalt, hvis de gik i en buddhistisk skole. Derigennem forsøgte militærstyret at gøre vores børn til buddhister.«

Deres ældste datter

For tre år siden flygtede ægteparret ud af Burma.

»Vi valgte at flygte, fordi vi ikke kunne få frihed til at leve som kristne,« siger Cha, der er godkendt som FN-flygtning.

Men flugten har også haft store omkostninger. Va og Cha måtte efterlade deres ældste datter hos Chas mor. Datteren er i dag tolv år. Kontakten med familien er sparsom, fordi de er bange for at blive aflyttet.

»Min mor tager til et andet sted, for at vi kan snakke sammen i telefon. Vi ringer sammen en gang

Ægteparret måtte efterlade deres ældste datter Suingunkhen, der er 12 år, i Chin i Burma. »Måske kan hun engang få lov at rejse ud,« siger hendes far.

om måneden, og det er korte samtaler, for det koster også penge,« forklarer Cha.

»Vi beder for hinanden og om, at Gud vil passe på os. Jeg håber, at vi en dag kan samle familien igen.«

Stærk bog om de forfulgte kristne

BOGANMELDELSE

Ronald Boyd-Macmillan
Når troen koster mest
Lohse
360 sider – 299,95 kr.

I kommunismens tid hørte man en del om kristnes lidelser bag jerntæppet gennem f.eks. Dansk Europamissions arbejde. Stadig hører man i glimt om kristendomsforfølgelser andre steder i verden, men

sjældent sættes det ind i en større sammenhæng – og det er svært for os at vide, hvad man kan og bør gøre for de forfulgte – udover at bede.

Nu er der udkommet en bog, der informerer grundigt om de forfærdelige mange steder i verden, hvor de kristne forfølges. Forfatteren er en skotsk journalist og missionær, der gennem mange år har arbejdet for og blandt de forfulgte kristne, så han kan både oplyse og korrigere fordomme ud fra sin personlige erfaring. Han gør således opmærksom på, at forfølgelser oftere kommer fra kristnes familiemedlemmer og fra religiøse ledere end fra regeringer.

Han ved også af erfaring, hvad uforstandige kristne har gjort af fejl i misforstået nidkærhed. Derfor

giver han en række gode råd til, hvordan man skal hjælpe på den rette måde. Og han forstår at skelne mellem seriøse kristne hjælpeorganisationer og andre, der overdriver og misinformerer for at fremme deres egen sag.

Bogen er således saglig og velafbalanceret. Den er meget informativ – og så er den dybt gribende med sine eksempler på folk, der i de seneste år har betalt en dyr pris for at følge Jesus efter. Af dem har vi andre mange ting at lære, og gennemgangen heraf gør bogen til en usædvanligt opbyggende bog.

Hvis politikere og beslutningstagerne læste denne bog, så ville mange ting komme til at se anderledes ud i verden. Man er ikke den samme efter at have læst den.

Kurt E. Larsen, Århus

Du dør af at blive døbt

Niels Nymann Eriksens møde med kristne i Iran og Irak var som en tidsrejse tilbage til den første menighed

AF ANETTE INGEMANSEN
INTERVIEW

Jeg var ved døbefonten i en kirke i Teheran, hvor der stod: »Her i dette land er jøder og kristne blevet dræbt. I er begravet med Kristus til døden - Her får du del i Kristi død.«

Du dør af at blive døbt, sådan er det i Iran. Kirkens præst var blevet skudt kort efter revolutionen, og siden havde menigheden ikke haft en præst.

Det fortæller Niels Nymann Eriksen, der er præst i Apostelkirken på Vesterbro i København. Han var i Iran sidste forår og i

Irak i efteråret for at mødes med kristne og få en fornemmelse af deres vilkår.

»Det slog mig, hvor stor forskel der var på den måde, de etablerede kristne og de skjulte kristne talte i Iran. De etablerede var resignerede og trætte af presset fra verden. De skjulte kristne var mere frimodige og glade,« forklarer Niels Nymann Eriksen.

Bange for overvågning

Officielt medfører frafald fra islam dødsstraf. Der er ikke eksekveret nogen dødsdom i lang tid, men der er mange beretninger om kristne, der er forsvundet,

siger Niels Nymann Eriksen. Kristne fra de gamle kirker er et tålt mindretal, men de må ikke missionere, og muslimer må ikke blive kristne.

»Siden den islamiske revolution i 1979 har det været den iranske regerings politik at gøre de kristne menigheder til enklaver, hvor kirkerne kun må holde gudstjeneste på deres eget sprog.

Der er kommet to nye love vedrørende kirkerne i Iran.

Hvis man gerne vil ind i en kirke, og man ikke er medlem, skal man først hente tilladelse fra det lokale kommunekontor. Det er en måde at kontrollere og registrere, hvem der kommer i kirken.

Den anden lov er, at uden for en kirke skal der stå et skilt med påskriften: 'Muslimer ingen adgang'. På den måde bliver det meget svært for en Kristus-søgende muslim at komme ind i en kirke,« fortæller Niels Nymann Eriksen.

»En dag kom vi til en kirke. Vi bankede på flere gange, men ingen svarede. Endelig blev der åbnet en lille luge af en frygtsom person. Han gav os ikke lov til at komme ind.«

Spionage

En eftermiddag var Niels Nymann Eriksen i Teheran sammen med en Kristus-søgende muslim, som han havde haft kontakt med i København. De mødtes i en park, så de kunne tale frit.

»Han havde prøvet at opsøge kristne fællesskaber og var gået fra den ene kirke til den anden, men ingen ville lukke ham ind. De var bange for, at han var spion.

Kirkerne har haft spioner, som har givet sig ud for at være muslimer, som ønskede at blive kristne. Spionerne ville tjekke de kristne, om de udleverede bibler og underviste i kristendommen,« siger han.

»Spionage er et stort problem i menighederne.«

Satellitkristne

Men der sker meget under overfladen i Iran.

»Det gjorde et stærkt indtryk at møde en række særligt yngre mennesker, der var draget i retning af Kristus og kristendommen, men på et skjult plan. En muslimsk gymnasielærer fortalte, at en gruppe drenge i hans klasse

FOTO: ANETTE INGEMANSEN

var begyndt at gå med kors under deres bluse. De var kommet til tro på Jesus gennem en persisk satellitkanal,« fortæller Niels Nymann Eriksen.

»Det bekymrer kirkerne i Iran, at der er en masse satellitkristne, som ikke er en del af et kristne fællesskab med lovsang og forkyndelse. De udarbejder deres egen version af kristendommen.«

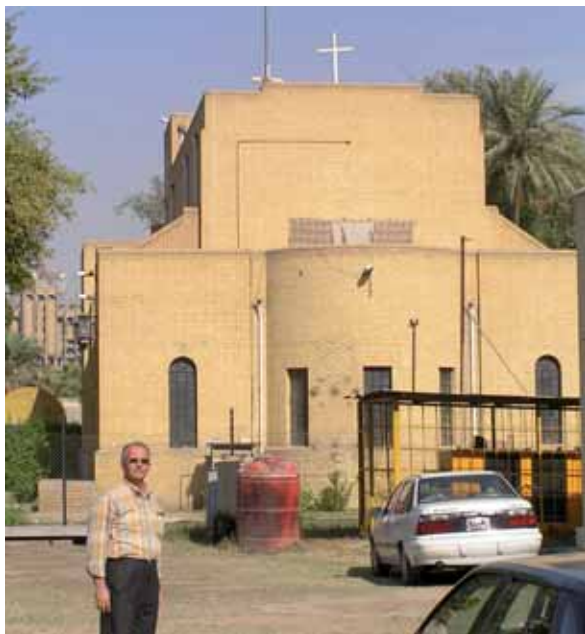
Kirker bombes i Bagdad

De kristnes vilkår i Irak er blevet meget vanskelige efter den amerikanske invasion i 2003.

»Jeg talte med den armenske ærkebiskop, som skønnede, at de kristne i Bagdad var blevet halveret siden 2003,« forklarer Niels Nymann Eriksen.

Der er forskellige former for forfølgelse af kristne i Irak.

»Der er den religiøst betingede. Den 7. januar i år var der ni kristne kirker, som blev bombet i Bagdad. I det område i Bagdad, hvor der har været flest kristne, omkring 80.000, har der været en systematisk forfølgelse. De kristne har fået et brev, hvor de fik

St. George's Kirke ligger i det hårdest ramte område i Bagdad, hvor der er en voldsom forfølgelse af de kristne.

at vide, at de skulle forlade deres hjem inden 48 timer, ellers ville de blive skudt.

Rigtig mange flygtede, og i en lang periode boede en stor gruppe i den assyriske kirke i Bagdad, og kirken tog sig af deres fornødenheder.«

Kidnapper for penge

Niels Nymann Eriksen oplevede mest den økonomisk betingede forfølgelse.

»Apostelkirkens venskabsmenighed, St. George's Kirke i Bagdad, ligger i den hårdest ramte zone, hvor det er gangstergupperne, der har magten, og der foregår en meget voldsom forfølgelse af de kristne. I St. George's

Kirke er det meste af personalet blevet kidnappet eller dræbt, fordi man ved, at kidnapper man en præst, så er der et netværk af mennesker, som vil give meget, for at han kan blive løsladt.

På kirkens menighedsrådsmøde blev det drøftet, hvad de kunne gøre for, at deres præst ikke blev dræbt. En person skønnede, at menig-

hedens nuværende præst ville have en måned igen, før han blev taget,« fortæller Niels Nymann Eriksen.

Efter menighedsrådsmødet talte han med en ældre kvinde, hvis søn var den tidligere præst i kirken.

»Han var blevet kidnappet, og da hun skulle aflevere løsesummen, kom kidnapperne kørende med sønnen. De bar ikke masker, så hun kunne se, at det var nogle fra lokalområdet,« fortæller Niels Nymann Eriksen.

»De kidnappede kristne bliver ikke tortureret, de bliver bare skudt. Man siger, at man kan forhandle i to dage. Hvis man ikke har fundet en aftale, siger man, at de kristne bliver skudt.«

De kristne er nedbrudte

Rejserne til Iran og Irak gjorde et dybt indtryk på Niels Nymann Eriksen.

»Jeg havde det efter begge rejser som at være tilbage i katakomberne, tilbage i den første menighed. De kristne i Iran og Irak har mange vilkår til fælles med de første kristne.

Jeg fik ikke bekræftet en romantisk forestilling om, at forfølgelse er sundt åndeligt talt. Mange kristne var hærgede og nedbrudte,« siger han.

»Der er dog noget ved lovsangen, som er helt speciel i de forfulgte menigheder. Den er mere enkel. Folk har brug for trøst, at Jesus er der og hjælper dem.«

Siden 2003 er antallet af kristne halveret i Bagdad i Irak.

Det sker lige nu

AF JØRGEN HEDAGER NIELSEN

Eksemplerne på denne side viser, at forfølgelse af kristne kan foregå på mange forskellige måder. De stammer hovedsageligt fra aviser og hjemmesider, og handler alle om begivenheder, der er sket i år.

Enhver, som ønsker at fordybe sig i emnet, kan hurtigt finde hundredvis af lignende beskrivelser. Flere af de anførte hjemmesider giver mulighed for at bestille nyhedsbreve, så man løbende bliver orienteret. ■

Kina

Ved en samling for kirkeledere i Sandong-provinsen blev 270 kristne ledere fængslet. 21 af dem sidder stadig fængslet. De er blevet dømt for at tilhøre en illegal religiøs gruppe.

Næsten daglig er der beretninger om forfølgelse og arrestation af kristne og andre religiøst aktive i Kina. Det er forbudt at give børn under 18 år religiøs undervisning, så det sker jævnligt, at søndagskoleledere fængsles.

Udvisningen af kristne udlændinge har nået det højeste niveau siden 1950. Dette sættes i forbindelse med kampagnen »Tyfon nr. 5«, som skal hindre udenlandske missionærer i at være aktive i Kina i forbindelse med olympiaden til sommer.

Indien

Et møde i Chhattisgarh, hvor 2500 kristne deltog, blev angrebet af 100 bøller bevæbnet med køller og benzombomber. Angriberne forklarede, at de kristne foretager tvangsomvendelser i området. Lokale mener, der er tale om militante hinduistiske grupper. Politiet gør ikke rigtig noget, og medierne giver det billede, at de kristne selv er skyld i overfaldene, som er blevet hyppigere. I visse områder er kidnappinger og forskelsbehandling på uddannelsesinstitutioner og andre offentlige steder voksende.

Algeriet

Den kristne minoritet oplever, at deres frihed bliver indskrænket. I 2006 vedtog myndighederne en lov, som stærkt begrænser ikke-muslimers ret til religiøs udfoldelse. Aktiviteter, som »forstyrrer en muslims tro« kan nu straffes. Ingen nye kirker er blevet tilladt og syv menigheder har fået forbud mod at samles i deres kirker. Det er fuldt lovligt at give udtryk for sin kristne tro. Alligevel er flere retssager på vej, hvor kristne er anklaget for at vidne om Jesus. De algeriske sikkerhedsstyrker har et anti-missionsprogram, hvor de opmuntrer befolkningen til at rapportere al kristen missionsvirksomhed.

Hjemmesider

jubileecampaign.org
chinaaid.org
forfulgt.dk
persecution.org
csi-int.org
opendoorsusa.org

Egypten

På Muhammed Hegazys ID-kort står der, at han er muslim, men han har været kristen i mange år. Han har bare fået afslag på at få angivelsen af sin religion ændret. En dommer afviste det med argumentet: »Gud har sendt de monoteistiske religioner i kronologisk rækkefølge. Derfor kan man ikke forlade den nyeste religion til fordel for en ældre.«

Hegazy har anlagt sag mod indenrigsministeren for at få domstolens afvisning omstødt. Han anlagde sagen, for at hans børn kunne blive registreret som kristne fra fødslen. Tusindvis af andre egyptere er i samme situation som ham.

Iran

Et lovforslag giver dødsstraf til alle mænd, som forlader islam. Kvinder får livsvarigt fængsel. Der har før været mulighed for at give dødsstraf i sådanne sager, men den har ikke været brugt i flere år. Nu bliver dødsstraf obligatorisk.

Selv om dødsstraffen ikke har været brugt overfor mennesker, der omvendte sig til kristendommen, sker der ind imellem mystiske »selvmord« i fængslerne. Og det sker også, at kristne bliver beskyldt for narkotikahandel, som der er dødsstraf for. Tortur i fængslerne er almindelig. Det er ikke kun kristne, der lider under det barbariske styre.

Tyrkiet

Lovgivningen forsøger at leve op til Europas standard for religionsfrihed, men i praksis er det blevet farligere at være evangelisk kristen. Intolerance i forhold til religiøse mindretal vokser, siger en undersøgelse fra den internationale organisation Jubilee Campaign, der forsvarer religionsfriheden internationalt. I ti byer er kristne mindretal blevet angrebet, men måske er det kun toppen af isbjerget, for de kristne tør ikke anmelde overfald. Mange kirker må have politibeskyttelse, men præsterne føler sig i stigende grad truet på livet.